

43397

1/. Usunięcie wojskowo-policyjnego systemu administracji w Galicji wschodniej; takby mogły odnowić swoją działalność Instytucje ukraińskie oświatowe i gospodarze i przywróconoby społeczeństwu ukraińskiemu swobody polityczne, jak wolność prasy, zebrań itd.

Wszczególności zniesienie stanu wyjątkowego na Huculszczyźnie w powiatach Sniatyn, Kołomyja, Kossów, Peczeniżyn, Nadwórna, gdzie zaprowadzono sądy doraźne i wysłano wojskową ekspedycję karną skutkiem obrony miejscowej głodującej ludności przed bezprawnymi rekwizycjami. Wspomniane powiaty zamknięto kordonem wojskowym tak, że niema możliwości skomunikowania się z tantejszymi ludźmi, by otrzymać stąd autentyczne wiadomości o skutkach ekspedycji karnej. Miano tam powiesić 16 ludzi, około 100 osób osadzono w więzieniach, gdzie kilku z aresztowanych zostało ciężko pobitych i z pobicia umarło. Do więźniów niema wstępu nawet ksiądz z komunją. W kilku wsiach spalono kilkadziesiąt domostw huculskich. Tam gdzie stanęła ekspedycja karna, ludność uciekała w lasy, zostawiając ostatki swego dobytku na pastwę rabunku.

O tych zajściach pisze "KURJER LWOŃSKI" z 28/4.1920 r.: "Zajęcia na Huculszczyźnie nie mają nic wspólnego z bolszewizmem, a są tylko skutkiem strasznego ekonomicznego stanu, w jakim znajduje się ludność wyniszczona wojną. Kossowski powiat górski i nieurodzajny, nigdy nie pokrywał zapotrzebowania ludności ze swej własnej produkcji. Stan powiatu obecnie straszny, ludność materjalnie zniszczona, doskownie zdziesiątkowana przez tyfus/księżca tak polscy jak i ukraińscy wymarli, jeden lekarz na cały powiat/oddana na pastwę paskarzom i spekulantom, niestety nie tylko żydowskim, zniszczone bezustannymi rekwizycjami i rabunkami. Straż bezpieczeństwa pozostawia dużo do życzenia. Jedynym środkiem byłaby rozumna administracja, dostarczenie i sprawiedliwy rozdział środków żywności i leków."

Dla ratowania wymierającej z głodu i epidemicznych chorób ludności jest konieczną wydatną pomoc doraźna w środkach żywności dla wszystkich powiatów huculskich: Sniatyn, Kołomyja, Kossów, Peczeniżyn i Nadwórna.

2/.Umorzenie skutków prawnych,przewidzianych polskimi ustawami wynikających z t.zw.przestępstw politycznych i wojennych,dla Ukraińców z Galicji wschodniej i ulżenie warunków więziennych,wsśród jakich żyją polityczni więźniowie ukraińscy w Wiśniczu i Sieradzu.

3/.Uwolnienie jeńców wojennych z czasu minionej kampanji wojennej we Wschodniej Galicji w r.1919,i jeńców,których wzięto pod Barem w czasie ostatniej ofensywy polskiej na Ukrainie.

4/.Materjalne zaopatrzenie około 12.000 byłych pracowników państwowych narodowości ukraińskiej,którzy dotąd nie zostali przyjęci do służby.

5/.Dopuszczenie studentów narodowości ukraińskiej do studjów na uniwersytecie lwowskim.

6/.Wstrzymanie systematycznej kolonizacji Galicji Wschodniej,przewadzonej przy współudziale Rządu.

W a r s z a w a,dnia 31 maja 1920 r.

AMPELNE BIURO WÓJSK POLSKICH

ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

L. Dz. 4397, dnia 21/12 1920 r.

złacz. Wydział